

Концерт 03.12.2023.
Циклус Београдске променаде

Бранко Џинових, хармоника

Програм:

Доменико Скарлати (1685-1757): Соната у Д-дуру, К 33

Софија Губајдулина (1931): De profundis

Џон Зорн (1953): Птица тркачица

Александра Вребалов (1970): Стихови Тигриса (верзија за хармонику, виолончело и наратора)

Драшко Аџић (1979): Danza Pompeiana (за хармонику и виолончело)

Астор Пјачола (1921-1992): Le Grand Tango (верзија за хармонику и виолончело)

Гости:

Александар Латковић, виолончело

Александра Вребалов, наратија

Биографије учесника:

Бранко Џинових је извођач фокусиран на савремени репертоар за хармонику. Аустријски критичари су његова извођења описали као “еруптивна” (Kronen Zeitung) и “инветивна” (Neues Volksblatt). Основне студије је завршио на београдском Факултету музичке уметности, одељење у Крагујевцу (садашњи ФИЛУМ), а магистарске студије на Антон Брукнер универзитету у аустријском Линцу, у класи професора Алфреда Мелихара. Докторирао је извођачке студије хармонике на Универзитету у Торонту 2017. године и тако постао први хармоникаш из Србије са овим академским звањем. Његова докторска дисертација фокусира се на дијалоге између Софије Губајдулине, једне од најзначајнијих савремених композиторки данашњице, и признатих извођача на хармоници. Поред бројних премијерних извођења дела младих српских и канадских аутора, сарађивао је са еминентним композиторима као што су Пер Норгард, Салваторе Шарино, Филип Леру, Ана Соколовић и Александра Вребалов. Сарађивао је са угледним канадским и америчким ансамблима као што су The Array Ensemble, New Music Concerts и Интернационални ансамбл за савремену музику из Њујорка (ICE). Са Националним балетом Канаде је наступао у Кенеди центру у Вашингтону и Линколн центру у Њујорку. Као предавач је посетио значајан број академских институција: Универзитет за музику, драму и медије у ХанOVERу, Универзитет уметности у Есену, Антон Брукнер универзитет у Линцу, Академију извођачких уметности у Братислави, Музиколошки институт „Орфеј“ у Генту, Национални музиколошки институт у Буенос Аиресу, Академију уметности у Новом Саду, Завод за културу Војводине и Музиколошки институт САНУ у Београду. Био је члан стручних жирија на такмичењима хармоникаша у земљи и иностранству. Наступао је на домаћем фестивалу младих аутора „КоМА“, Међународној трибини композитора у организацији Удружења композитора Србије, Ринг-Ринг фестивалу и учествовао у пројекту Европске уније - „ФонАрт“. Опробао се као композитор примењене музике, при чему се истиче његов рад на представи „Два витеза из Вероне“ Шабачког позоришта за који је добио награду Јоаким Вујић 2020. године. Гаји интересовање за танго и бандонеон које је изучавао у Буенос Аиресу. Члан је домаћег танго ансамбла “LiberCuatro”.

Као први виолончелиста Београдске филхармоније, **Александар Латковић** је наступао предвођен диригентима као што су Зубин Мехта, Урош Лајовиц и Мухаи Танг, свирао је као солиста са својим матичним оркестром, и делује као члан Гудачког квартета Београдске филхармоније. Као гостујући члан у Камерном оркестру Малер, Оркестру БандАрт и Фестивалском оркестру Луцерна, наступао је широм Европе под вођством уметника као што су Клаудио Абадо, Пјер Булез, Даниел Хардинг, Гордан Николић, Хајнц Холигер. Одржао је реситале и камерне концерте у салама Корто и Сорбона у Паризу, Вреденбург у Утрехту, Студију France 3 у Стразбуру, у Фонтенблоу, Вал д'Изери, на БЕМУС-у и Чело фесту. Магистрирао је у Београду, усавршавао се у Паризу, Бреши и Сијени, где су му професори били Иван Попарић, Сандра Белић, Манфред Штилц и Марио Брунело, као и виолинисти Валтер Левин и Рајнер Шмит. Александар је професор виолончела на Музичкој академији на Цетињу. Свира на виолончелу Франсоа Косан из 1845. године које је власништво Београдске филхармоније.

Александра Вребалов је редовни професор композиције на Академији уметности у Новом Саду. Написала је више од 100 дела по поруџбини Карнеги хола, Краљевске музичке академије и Националног Балета у Лондону, Оркестра забрањеног града Пекинга, Харвард/Fromm Фондације, Универзитета Беркли, Београдске филхармоније, Опере Српског народног позоришта у Новом Саду, и Глимерглас и Синсинати опере у САД. Добитница је две Мокрањчеве награде и две награде часописа „Музика класика“ - Композитор године, као и стипендије Чарлс Ајвз Америчке академије уметности и књижевности. Добитница је Златне значке Културно-просветне заједнице Србије за допринос српској култури (2015) и Мокрањчеве плакете као беседница на Мокрањчевим данима (2022). Њен рад карактерише "освежавајућа не-неуротичност" (Њујорк Тајмс) и инвентивност у спајању музичких традиција земаља у којима је живела и боравила, од Србије, Сједињених држава, до Блиског истока. Пише музику за западне инструменте, као и етничке инструменте Балкана, Кине, Јапана и Пољске. Композиције Александре Вребалов могу се чути на више од 20 ЦДа.